

Sen suven suloisuutta

Jo
joutui armas aika
ja suvi suloinen
Kauniisti
joka paikkaa koristaa
kukkanen.

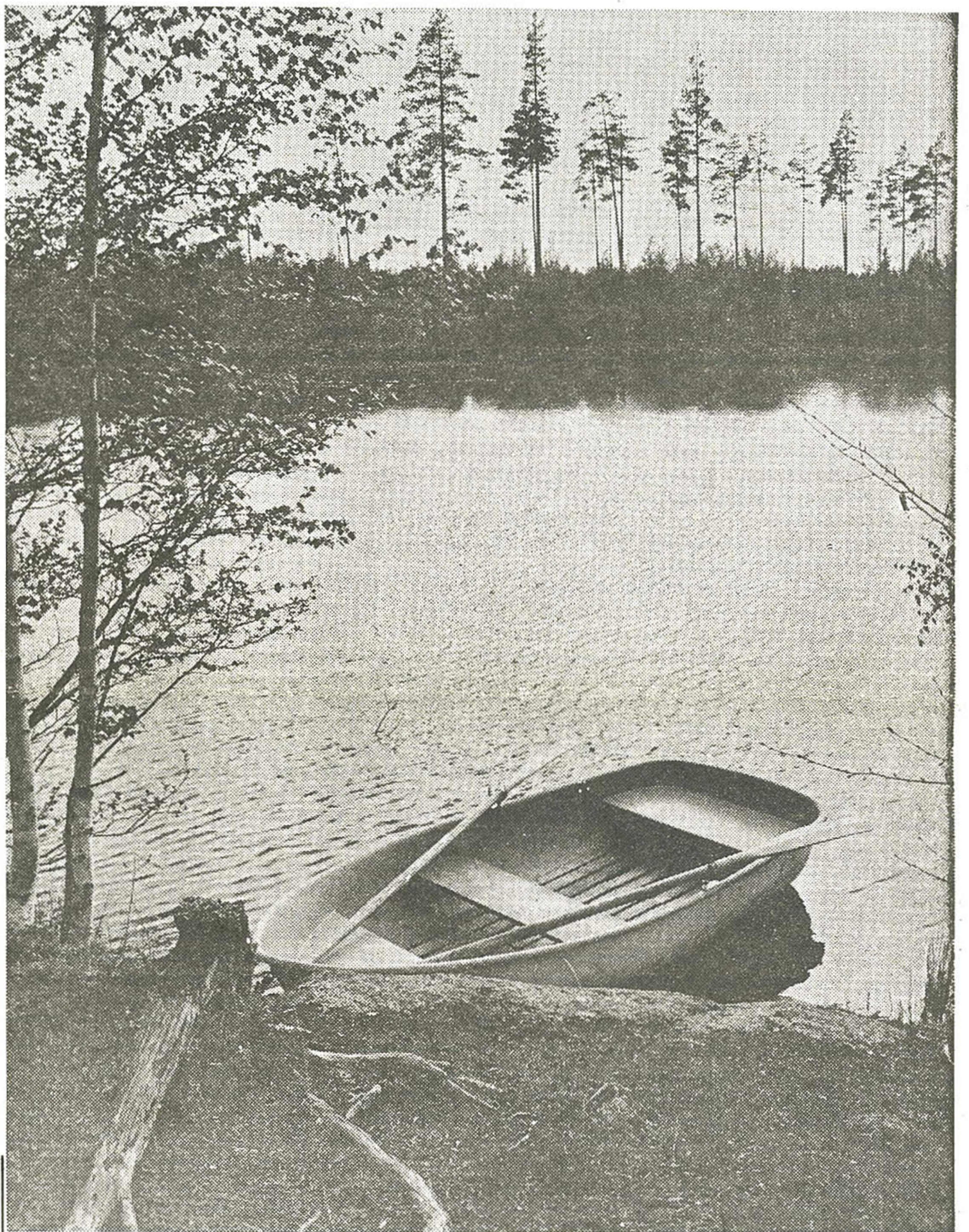
Nyt
siunaustaan suopi taas
lämpö auringon
se luonnon uudeks luopi
sen kutsuu elohon.

Taas
niityt vihannoivat
ja laiho laaksossa
Puut metsän
huminoivat taas
lehtiverhossa.

Se
meille muistutaapi
hyvyyttä Jumala
ihmeitä ilmoittaapi
se vuosi vuodelta.

Nyt
linnut laulujansa
visertää kauniisti
Myös eikö
Herran kansa
Luojaansa kiittäisi.

Mun
sieluni sä liitä
myös äänes kuorohon
ja armon Herraa kiitä
kun laupias Hän on.

Helatorstain muistoksi

Edesmenneille on tapana laa- valmistuspäivä. Helatorstai sen siirtopuuhin. Oikeutetusti on teuttavat joka tapauksessa kokohtiin, sisältö nyt ilmais-
tia muistokirjoitus. Kun hela- sijaan pyyhkiytyy nimikkeenä kritikoitu sitä, että olisihan to- suunnitellut muutokset ja näin taan uuden pyhäpäivän nimes-
torstai nyt Suomen kirkon elä- kokonaan pois, ja sen tilalle tu- ki ollut muita, sisällöltään ollen myös helatorstaista teh- sä. Nyt jokaiselle on selviö,
mänkätännössä on siirtynyt lee yhtenä toukokuun lauantai- maallisuontoisia vapaapäiviä, dään tavallinen työpäivä. mistä juhlasta on kysymys. Pe-
"edesmenneitten" joukkoon, lie- na vietettävä Kristuksen tai- joita olisi voitu suuremmalla Tämä oli toinen seikka, joka riaatteelliselta kannalta lleen
nee syytä vähäiseen muistokir- vaaseenastumispäivä. Kuiten- syyllä siirrellä lauantaisi kuin sai allekirjoittaneen äänestä- sittenkin toisarvoista, viete-
joitukseen. Ns. arkipyhiä kos- kin mainituista pyhistä juuri helatorstaita, olletikin kun nyt mään muutoshankkeen toteut- täänkö taivaaseenastumispäi-
keva siirtokysymyshän tuli lo- helatorstai on se, joka pohjau- hyväksytty käytäntö merkitsee tamisen puolesta. Näytti oudol- vää torstaina vaiko lauantaina,
pullisesti selväksi helluntain tuu Uuden Testamentin suuriin reipasta lähtöä omille teille ta, jos helatorstaista tulisi kan- varsinkin kun helatorstai tä-
alusviikolla eduskunnassa, jos- pelastushistoriallisiin yhteyk- kirkkojenvälisessä käytännös- san kahtiajakaja; toisille se oli- hankin asti on kuulunut ns. liik-
sa siirtämiset hyväksyttiin. To- siin. Helatorstaitahan on vietet- sä. si "arkinen" työpäivä, toisille kuvien juhlien ryhmään. Nykyi-
sin hanke siellä kohtasi huo- ty 40 päivän aikaerolla pääsiäi- Vaikka pohdintani onkin vii- pyhä jumalanpalveluksineen. sinhän keskeisten kirkollisten
mattavasti tiukempaa ja laa- sestä. Näin on tehty siksi, että me talven lumien lapiointia, to- Toinen, periaatteellisesti rat- juhlien merkitys jää monelle
jempaa vastustusta kuin konsa- Uuden Testamentin mukaan dettakoon kuitenkin, että kir- kaiseva tekijä oli se, että huoli- hämäräksi, niin kuin eräässä
naan viime syksyn kirkollisko- Jeesus 40 päivän aikana ylös- kolliskokouksessa annettiin matta viittaamistani raamatul- lehdessä toimitetun katucallu-
kouksessa. nousemisensa jälkeen ilmestyi ymmärtää, että mainitut pyhien lis-pelastushistoriallisista yh- pin tulos helluntaista osoitti.
Niin kuin lukijat muistane- opetuslapsilleen taivaaseen as- siirrot on hyväksyttävä nippu- teyksistä, kysymyksessä hela- Tuskin kukaan haastatelluista
vat, arkipyhiin siirtämiskam- tumiseensa asti. na, ts. työmarkkinajärjestöjä ei torstain siirtämisestä ei kuiten- oli selvillä helluntain vieton
panjassa oli kysymys loppiai- Täältä kannalta katsottuna tulisi tyydyttämään, jos kirkol- kan voinut olla kristillisen us- merkityksestä. Samoin saatet-
esta, helatorstaista ja toisesta saattanee lievästi sanottuna liskokous hyväksyisi nipusta kon kannalta mikään elintärkeä taneen päätellä helatorstaista.
helluntaipäivästä. Loppiainen tuntua oudolta, että maamme esim. kaksi kolmasosaa. Entä asia. Jos helatorstain sisältö ja tar-
ääilyy, mutta siirtyä tästedes työmarkkinajärjestöt ryhtyvät mitä olisi seurannut, jos kirkol- Tapahtuneen jälkeen on syy- koitus on tähän asti jäänyt mo-
lauantaina vietettäväksi, toista tällaisen pelastushistoriallisiin liskokous olisi tehnyt päätök- tä myönteisenä seikkana todeta nelle selkiintymättömäksi, nyt
helluntaipäivää ei varsinaisesti tapahtumien kiinteästi tukeutu- sen helatorstain säilyttämisestä vielä se, että helatorstain, jon- uuden pyhän nimike jo julistaa
enää vietetä, vaan helluntailau- van ja kristilliseen perinteeseen entisellään? Saatiin terveiset, ka nimike sinänsä ei liittynyt erästä pelastushistorian suurta
antaille tulee uusi helluntain syvästi juurtuneen juhlapäivän että työmarkkinajärjestöt to- millään tavalla kristillisiin nä- tosiaasia. Voitto Vuola

Mitä odotan seurakunnalta?

Luulisin olevani melko tavallinen länsiporilainen suhteessa seurakuntaan. Tai oikeastaan en ole ihan tavallinen länsiporilainen: olen käppäräinen. Me Käppärän asukkaat asustamme uudessa, ilmapavassa asumalähiössämme n. 1 1/2 kilometrin päästä kotikirkoltamme, joka on moderni, valoisa, viihtyisä ja kodikas kirkkorakennus. Sen suojissa tiedämme joka sunnuntai klo 10 olevan jumalanpalveluksen, jonne olemme hyvin tervetulleita ja johon silloin tällöin osallistummekin. Samassa rakennuksessa toimii myös kirkkoherran virasto, jonka palveluksia silloin tällöin tarvitsemme, kun meillä on joku kirkollinen kotijuhla tai kun haemme virkatodistuksen. Edelleen tiedämme, että kirkkorakennuksemme seurakuntasalissa ja muissa työpisteissä kokoontuu aika ajoin erilaisia kerhoja ja työpiirejä. Niihinkin odotetaan osallistumaan. Lehdestä minulla ja naapureillani on mahdollisuus saada selville, mitä seurakunnassa tapahtuu, missä ja milloin. Nämä perustiedot meillä useimmilla on seurakunnastamme, yhteisöstä, jonka tehtävänä on kai tuntee josakin määrin vastuuta hengellisestä tilastamme ja jolle vuosittain maksamme osan tuloistamme säännöllisinä ja pakollisina veroina.

Nämä kaikki seikat ovat paikallaan, tarpeellisia ja tarkoituksenmukaisia. Entä mitä näiden lisäksi odotan seurakunnaltani?

Kun keskustelin tästä asiasta muutamien naapurieni kanssa, havaitsin eräitä yhteisiä piirteitä seurakuntaan kohdistuvissa odotuksissamme. Ensinnäkin toivomme nykyistä parempaa tietoa ja tiedotusta seurakunnan toimista ja tilaisuuksista. Kuuluessani tätä ennen Helsingin liepeillä olevaan seurakuntaan, jossa meillä oli matkaa kirkolle 6—7 km, olin nykyistä paremmin selvillä seurakunnan toimista ja toimi-

henkilöistä. Syynä oli se, että säännöllisesti postiluukusta saimme putosi lehtinen, monistettu tiedote, josta näkyi seuran avien jumalanpalvelusten pitäjät, eri työpisteissä kokoontuvien piirien pitämispaiikat ja ajankohdat, edelleen mahdolliset erikoisjumalanpalvelukset, kuten perhekirkko ja muut sen tapaiset. Lisäksi tässä monisteessa oli usein jonkun seurakunnan papin lyhyt tervehdys. Tällaisen monistelehden kokoonpano ja jakaminen näinkin laajalle alueelle kuin Länsi-Porin seurakuntaan, olisi varmasti aikaa ja rahaa vievä hanke, mutta se olisi nähdäkseen erittäin tarkoitustaan vastaavaa. Se olisi ikään kuin henkilökohtaisempi tai ainakin perhekohtaisempi kutsu toimimaan seurakunnan yhteydessä. Tämä kutsuminen olisi mielestäni erittäin tärkeä nykyaikaisen seurakunnan työskä.

Nykyajan ihminen on tottunut siihen, että eri liikkeet, virtaukset ja asiat mainostavat itseään. Hän on myös oppinut luottamaan mainostukseen ja tottunut siihen, että häntä vedetään mukaan. On utopistista ajatella, että yksi elämänpää, seurakunta, pystyisi kilpailemaan tasavertaisena ilman samantapaista mainostamista. Näin on asia siitakin huolimatta, että ihminen tietää ja uskoo, että uskonnon asiat ovat hänelle perimmäisiä ja ylen tärkeitä kysymyksiä.

"Usko tulee kuulemisesta" — tähän kuulemiseen on nykyajan ihmistä kaikin tavoin enemmän kutsuttava.

Valinnan vapaus osallistua vai eikö osallistua jää silti jokaiselle hänen omalle kohdalleen. On selvää, että on henkilöitä, joita ei saa mukaan seurakuntaan, samoin kuin on niitä, jotka etsiytyvät tänne sisäisestä pakosta ilman sen kummempaa kutsumista tai vetämistä. Mutta uskon myös, että on koko joukko seurakuntalaisia, jotka rohkaisemalla ja kut-

Preiviikin diakoniapiirin hankkima vihkirijy luovutettiin Preiviikin seurakuntatalossa 20. päivänä helmikuuta. Ryijyn on suunnitellut Tuula Saarenpää ja valmistanut Pohjanmaan kudus. Kooltaan 110x155-senttimetrin ryijyn kuvaa resedakasia ja on väriltään kelta-valkoinen. Kuvassa seinälle asetetun ryijyn vieressä sen luovuttajat Taimi Kaarros, Laina Laakso ja Helmi Arvela.

sumalla saadaan mukaan sanan kuuloon. Kotiin jaettavan tiedotuslehden ohella seurakunnan muutakin tiedotustoimintaa voitaisiin lisätä. Esim. perhekirkosta, kirkkolounaasta ja erilaisista yleisistä keskustelutilaisuuksista saisi olla lehdessä erikseen mainos tavanomaisesta poikkeavalla paikalla, josta se yhä useammilla olisi tilaisuus huomata. Porin seurakuntien yhteisen lehden palstoilla toivoisin esiteltävän oman seurakuntamme eri työpiirejä. Kun esim. luen lehdessä otsikon "äitiäpiiri", minua kiinnostaisi tietää, montako jäsentä sellaisessa yleensä käy, kuinka usein se kokoontuu, minkä ikäisiä jäsenet ovat ja olisinko ehkä itse sopiva osallistumaan siihen tai johonkin muuhun piiriin.

Kun seurakuntaan muuttaa

usia jäseniä, heitä sopisi ainakin aluksi erikoisesti kutsua ja kehottaa toimintaan mukaan.

Samoin kuin kasteen kautta siirtyvä uusi jäsen seurakuntaan, voisi hänelle hänen tullessaan pyhäkouluikänsä lähettää erikoisen kutsun, josta ilmenisi lähin pyhäkoulupaikka, sen pitäjä ja ajankohta.

Olemme eräiden äitien kanssa huolestuneina mietinneet ns. varhaisnuorisoon kuuluvien lasten vapaa-ajanviettomahdollisuuksia täällä Käppärässä. Sen ikäisethän (siis n. 10-v.) ovat vielä liian nuoria lähteäkseen iltaisin omin päin kaupunkiin asti eri harrastuspiireihin. Kuitenkin heillä on jo halua ja on ehkä heille eduksikin kokoontua viettämään osa vapaa-ajasta omien tuttujen tovereiden ja joiden-

kin hyvien harrasteiden, (mahdollisesti kehittävien pelien tai muun sellaisen) parissa. Tätä varten saisi omassa kaupunginosassa olla valvottu tila. Ehkä seurakunnan taholta olisi mahdollista järjestää jonkinlaista ohjelmaa heille. Eräs äiti esim. toivoi seurakunnan johtamana toimivaa partiota, jollaisia kyllä on aika monissa seurakunnissa.

Kaiken kaikkiaan olemme kiitollisia seurakuntamme eri työmuodoista ja sen turvallisen järkähtämättömästä toimimisesta nykyisen levottoman ajan keskellä. Edellä esitettyjä odotuksia muun muassa kohdistaisimme seurakunnan toimintaan. Olisi ehkä mukava tietää myös, mitä seurakunta odottaa meiltä.

R. H.

PORIN TELJÄN TAPAHTUMIA

Rovasti Aatos Laiho.

Rovasti Aatos Laihon lähtöjuhla

Teljän seurakunnan kappalainen, rovasti Aatos Laiho siirtyi eläkkeelle toukokuun 1. päivänä oltuaan sitä ennen jo jonkun aikaa sairaslomalla. Hän piti lähtösaarnansa Väinölän kirkossa huhtikuun viimeisenä sunnuntaina. Jumalanpalveluksen jälkeen vietettiin jäähyväis-ilaisuutta seurakuntasalissa, jonne kaikki jumalanpalvelukseen osallistuneet kutsuttiin. Kirkkokahvin jälkeen Teljän kirkkoneuvoston varapuheenjohtaja, rehtori Pauli Happonen kiitti eläkkeelle siirtyvää sananpalvelijaa rikkaasta päivätyöstä, jonka hän oli saanut suorittaa ensin Porin jakamattomassa seurakunnassa ja sitten Porin Teljän seurakunnan ensimmäisenä kappalaisena. Kirkkoneuvoston puolesta jätettiin rovasti Laiholle uuteen kotiin tarkoitettu lahja rouva Terttu Laihon saadessa kauniin kukkakimppun, jonka rouva Anni Happonen ojensi. Väinölän kirkkokuoro, jonka kunniajä-

sen rovasti Laiho on, lauloi tilaisuudessa Heino Kantolan johdolla kirkkoherra Torsti Kärnervän lausussa tilaisuuden päätössanat. Mainittakoon, että Laihojen uusi koti on Vanhalla-koivistolla, josta on lyhyt matka rakkaaksi käyneeseen Väinölän kirkkoon.

Seija Hyvärinen jälleen Afrikkaan

Teljän seurakunnan toinen nimikkolähettilä, sair.hoit. Seija Hyvärinen palaa jälleen työkentälle Kavangolle. Hänen ensimmäinen työ kautensa oli vv. 1966—71. Viime vuoden keväällä hän tuli kotilomalle ja on osan loma-ajastaan ollut työssä Porin Diakoniasopistossa, josta hän itse aikoo valmistua diakonissaksi. Lisäopin-
tojen jälkeen hän sitten meni lähetysskurssille ja vihitettiin lähetystyöhön. Hänen työkentäkseen tuli Kavangon Kuring-Kuru ja Mupini, jonka sairaalassa häntä jälleen odotetaan hartaasti. Kun viisumiasiat nyt ovat järjestyksessä, voi

Teljän seurakunta odottaa hartaasti työtiloja

Jo kauan suunnittelun alaisena ollut Teljän seurakunnan työkeskus toteutunee lähitulevaisuudessa. Kirkkovaltuustohan on jo aikoinaan hyväksynyt piirustukset ja korkeat viranomaiset aina valtioneuvoston myöden ovat niihin hyväksymisleimansa lyöneet. Arkkitehtitoimisto Küttnerin laatimat työpiirustukset ovat myös valmistuneet ja kirkkohallintokunta on päättänyt pyytää kymmeneltä rakennusliikkeeltä urakkatarjoukset, joiden perusteella kirkkovaltuusto sitten lopullisesti päättää rakennustöihin ryhtymisestä. Seurakunnassa toivotaan, että ensi kesänä

Teljän seurakunnan kevätjuhla

vietettiin helatorstaina Karhulanassa, jonka sali täyttyi kuuljoista ja monista ohjelman suorittajista. Olihan mukana Seurakuntien soittokunta ja kitarakuoro sekä Teljän ja Väinölän kirkkokuorot, oli pianonsoittajia, tyttöjen lauluryhmä kitaroineen sekä yksinlaulaja. Puheita pitivät teol. lis. Veikko Takala ja neiti Hilikka Vetteranta. Tilaisuudessa arvottiin myös taitellija Kallion lahjoittama maalaus, jonka tuotto lankesi lähetystyön hyväksi. Lohdutusvoittona oli useita Teljän nimikkolähettilä Afrikasta lähettämiä maakalaisten tekemiä puuveistoksia ja korjeja.

Kirkon ovella ei tarkisteta jäsenyyttä

Tavallinen työssä oleva — Minulla ei ole mitään nk. us-seurakunnan jäsen osallistuu kunnollista vakaumusta, mutta seurakunnan tilaisuuksiin vain haluaisin silti osallistua esim. kes-harvoin. Poissaolo on kannan-kustelupiiriin, jossa pappikin olisi ottamista. Kuitenkin monilla ihmisenä mukana ja saisin itsekin on jossain elämän vaiheessa olla se, mikä olen. Jos sitten kes-saatuja omakohtaisia kokemuk-sia seurakunnan toiminnasta ja kustelun käydessä vaikka sattui- ja seurakunnan tilaisuuksiin kuin ehdoilla tai työntekijöiden eh-malta kiroaisin, toivoisin, ettei se pilaisi koko iltaa.

— Kuulun kirkkoon ja lapseni kirkko voisi tehdä. ovat kastetut. Jokaisesta kodissani

Rouva ja herra Virtanen, min- pidetystä kastetilaisuudesta mak-käläisiä kokemuksia, odotuksia ja soin papille 10 mk autorahaa. Sit-toivomuksia teillä on? temminikin olen pyytänyt seura-

Rouva, 28 v.: Lapsena kävin py- kunnalta apua. Mutta kun olen ol-häkoulua. Omat lapseni ovat käy- lut ahdistunut ja tuskainen, ei tie-neet seurakunnan päiväkerhoa. toisuus iankaikkisesta elämästä Pyhäkoulun jälkeen olin itse tyt- tai siitä, että puolestani rukoil-tökerhossa. Nyt aikuisena olen laan, ole helpottanut minua vä-vain silloin tällöin käynyt kirkos- hääkään. Olen odottanut lämmin-sa, koska pidän laulamista. tä, hyväksyvää ihmistä. Ihmistä,

Toivoisin, että seurakunta jolla on aikaa minullekin.

esim. kesällä järjestäisi yhteislau- Heimo Soivio, 45 v.: — Äitini-luittoja mahdollistamatta samaan il- kuului kirkkoon, isä ei. Sain itse-taan 2—3 hengellistä puhetta. Eikö valita kirkkoon kuulumiseni. Illoi-hengellisen musiikin kuuntelu ja nen olen myös siitä, että pappi tu-laulaminen yhdessä seurakunta- li isäni hautajaisiin.

laisten kanssa pappien mielestä — Tiedän kirkon tekevän paljon riittä, kun aina kaikissa tilaisuuks- arvokasta, auttavaa työtä, josta sissa pitää myös puhua tai saarna- eivätkä läheskään kaikki seurakun-

ta? nan jäsenet tiedä. Tuntuu häm-Myös äitileirit olisivat mieluisia, mentävältä, että joku kysyy, mitä sellaiset, joihin voisi osallistua odotan kirkolta, sillä en ole osan- kuka tahansa, ei katsottaisi ikää, nut odottaa juuri mitään. Vain varallisuutta, lapsilukumäärää harvoissa seurakunnan tilaisuuks- tms. Kuitenkin niin, ettei suurin sissa voi puhua vapaasti, kertoa osa leiriläisistä olisi eläkeiässä vaikka omista kokemuksistaan va- olevia äitejä, joita pienten lasten paasti ilman fraaseja. Olen tavan- mukanaolo leirillä häiritsee. nut seurakunnan työntekijöitä

Ilmainen retkipäivä koko per- kahden kesken ja löytänyt heissä heelle, minun mielestäni se vastai- vilpitömiä ja aitoja ihmisiä, mut- si jumalanpalvelusta. Retkellä ta heti kun useampia työntekijöitä voisi olla hengellistä ohjelmaa. tai nk. uskovaista on läsnä, kaikki

Miksi seurakuntalaisen uskon- vetäytyvät kuoreensa. Kaukana nollinen vakaumus merkitsee kir- on kristillinen iloisuus ja välittö- kon työntekijöiden suhtautumises- myys. Kun tavallinen ihminen sa niin paljon? Eikö ihminen ole katsoo pappia alhaalta ylöspäin, ei tärkein, oli hän sitten sitä tai tätä, kyseessä ole tavallisen ihmisen Joskus seurakunnan tilaisuuden ongelma, vaan papin.

jälkeen minulla on ollut tunne, et- — Tänä kesänä olisi mukava- tä olen vielä alempana ja masen- osallistua vaikka seurakuntien- tuneempi kuin mennessäni. Tämä järjestämään lentopallo-otteluun tunne jäi to tyttökerhoajolta. kirkkoherrat vastaan keskussai- Meidän tyttökerholaisten kesken raalan lääkärit tai tietokilpailuun oli kova kilpailu osallistumisesta papit vastaan rappiomajan asuk- kerhoiltaan, ohjelma oli sivuseik- kaat. Pääasia, että saisi nähdä ka. Sillä jokaisesta kerhokerrasta pappien tulevan pois roolistaan sai tähden kuvan kerhokorttiinsa tavallisiksi inhimillisiksi ihmisik- ja kirkosta käymisestä kruunun si.

kuvan. Eniten tähtiä ja kruunuja — Odottaisin myös, että seura-

saaneet tytöt palkittiin. Hävisin kunnan varoja käytettäisiin seu- usein. rakuntien työntekijöiden koulut-

Eikö nyky maailmassa ole jo tar- tamiseen esim. ryhmätyönteki- peeksi kilpailua. Minusta seura- jöiksi. Jatkuvastihan työntekijät kunnassa ei enää pitäisi kilpailla. ovat tekemisissä ihmisten kanssa

Mies 27 v.: — En osaa odottaa ja ryhmätyökoulutus tarjoaa apua seurakunnalta mitään, kun en ole ihmisuhteissa.

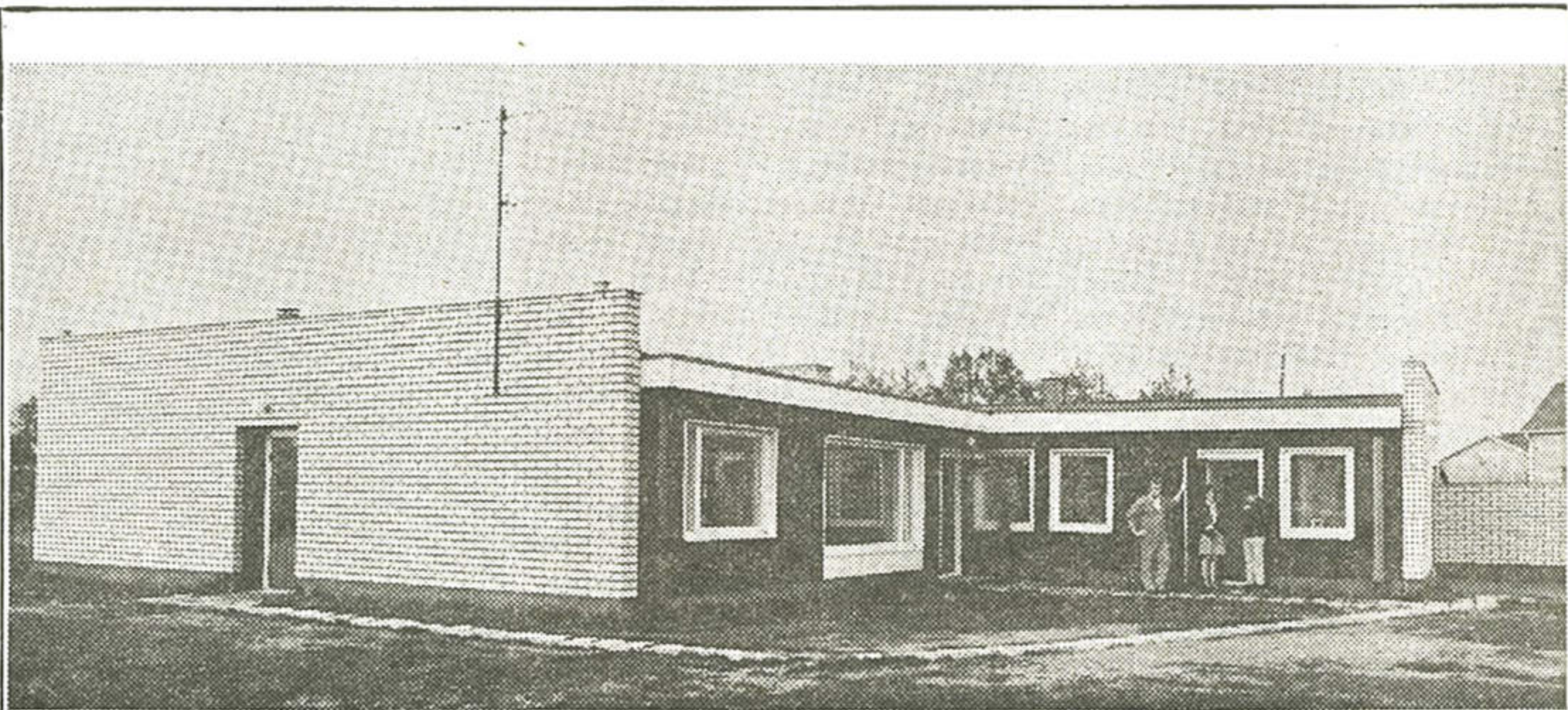
enää lapsi enkä vielä vanhuskaan. Tuja Södergård, 28 v. kertoo Aikuinen ihminen lienee hankala olevansa kirkosta eronnut eikä osallistuja, sillä hän ei aina usko siksi odota kirkolta paljoakaan. mitä puhutaan tai opetetaan. Itse Eron yksi syy on ollut kirkon kin otan mielelläni kantaa ja kuuluminen valtioon.

epäilen. Tämähkö on syynä, ettei- — Hyvä puoli on, että voin osal- vät täällä Porissakaan seurakun- listua esim. jumalanpalveluksiin- nat tarjoa mitään erityistoiminta- kuulumatta kirkkoon. Ovella ei- muotoja työikäisille miehille? tarkasteta "jäsenyyttä".

— Kun kymmenen vuotta sitten erosin kirkosta, sain aikamoiset nuhteet papilta. Minun ei katsottu siinä iässä vielä pystyvän ratkaisemaan tällaisia asioita. Kuitenkin pappi epäili henkilöillisyttäni, kertoi, että joskus voi erota kirkosta jonkun toisen nimellä. Se ei taas ollut 18-vuotiaana pätkäntä- nyt päähänikään.

Edellä neljän tavallisen seu- toivomukset otetaan huomioon, rakuntalaisen puheenvuoro, kun suunnitellaan kirkon tilai- joista kolme kuului kirkkoon. suuksia? Tehdäänkö seurakun- Vaikka he eivät osallistukaan nissa työtä vain kirkon omilla seurakunnan tilaisuuksiin kuin ehdoilla tai työntekijöiden eh- joskus, ei liene tarpeellista doilla. Minne on unohtunut pal- syyttää heitä haluttomuudesta. veleminen ehdoitta, ihmisenä Syitä on sysissä ja sepissä. oleminen ihmisten keskellä? Syyllisiä on turha etsiä. Miten tavallisen ihmisen odotukset ja

Kirsti Koskinen

Yllä A-klinikan hoitoasema ja hoitokoti.

Porin A-klinikan palveluvalmius tehostunut

Porin A-klinikka on saanut että hoitokodissa on hoitomak- uuden palvelupisteen, hoitoase- sut.

man ja hoitokodin. A-klinikan hoitoasema ja hoitokoti sijait- sevat Koivulan kaupunginosas- sa uudessa omakotitalossa, Vih- tapolku 3:ssa. puh. 22 251 tai 25 232.

— Ensimmäiset asiakkaat ovat tulleet tänne toukokuun puolessa välissä, kertoo uuden hoitopisteen isäntä Teuvo Col- lander.

— Hoitoasema on kuin sair- aala pienoisuudessa. Se tarjoaa lähinnä alkoholi-ongelmien kanssa vaikeuksiin joutuneille mahdollisuuden juomakierteen katkaisemiseen. Hoitoasemalla on 9 vuodepaikkaa ja hoitoaika on korkeintaan kaksi viikkoa. Hoitoasemalle hakeutuneen henkilön työkyky pyritään pa- lauttamaan mahdollisimman nopeasti.

— Hoitokoti, jatkaa Teuvo Collander, on 14-paikkainen. Täällä on mahdollisuus täysi- hoitoon ja asumiseen kolmen kuukauden ajan. Tänä aikana asukkaalla on tilaisuus saada työasiansa kuntoon ja aikaa hankkia oma asunto. Hoitokoti on siis tarkoitettu työkykyisil- le, ja täältä käsin käydään myös työssä. Eri anomuksesta voidaan asumismahdollisuutta jatkaa vielä kolmella kuukau- della, mutta pisin aika on 6 kuukautta. Sekä hoitoasemalla

— Asumisen lisäksi edellyte- tään, että asukas pyrkisi oma- kohtaisesti ratkaisemaan alko- holiongelmansa ja välttämään alkoholin käyttöä asumisaika- na. Tarpeen vaatiessa toivotaan asukkaan käyttävän erimuotoi- sia hoitomahdollisuuksia — perheterapiaa, ryhmähoitoa ym. joko hoitokodissa, A-klini- kalla tai muussa hoitopaikassa, esim. Seurakuntien Perheasi- ainneuvottelukeskuksesta.

Miten hoitoasemalle ja hoito- kotiin hakeudutaan?

— Asiakkaat tulevat tänne A-klinikan kautta, sanoo Teuvo Collander, kenellä tahansa, niin porilaisella kuin vieraspaikka- kuntalaisella, on mahdollisuus hakeutua hoitoon, jos alkoholin käyttö on aiheuttanut vaikeuk- sia. Hoitoon hakeutuva henkilö maksaa hoitonsa ja asumisensa itse tai jollei hänellä ole siihen varaa, hänellä on mahdollisuus saada kotikuntansa sosiaalilau- takunnalta maksusitoumus.

Keitä kuuluu henkilökun- taan?

— Hoitoaseman ja hoitoko- din henkilökunnan tai työryh- män muodostavat isäntä, päi- vystäjä, kaksi sairaanhoitajaa, kaksi emäntää ja lääkäri.

Olemme päivittäin yhteydes-

sä A-klinikkaan ja pidämme yh- teisiä työryhmän kokouksia A-klinikan henkilökunnan kanssa.

Myös yhteydet rinnakkaisiin hoitopaikkoihin ja ammattihen- kilöihin ovat tärkeitä. Jos esim. täällä asuvalla henkilöllä on tarve sielunhoidollisiin keskus- teluihin, otamme hänen suostu- muksellaan yhteyttä seurakun- nan työntekijöihin, esim. sai- raalapappiin.

Hoitoperiaatteistamme ovat tärkeimpiä hoitohalukkuus oma-aloitteisesti ja luottamuk- sellisuus, sanoo Teuvo Col- lander.

Seurakuntien Diakoniakes- kuksen Miestenasuntolan hoita- ja Martti Ulmanen, helpottaako tämä A-klinikan uusi hoitoase- ma ja hoitokoti nyt tilannetta Uskonmajassa — miesten asun- tolassa?

Martti Ulmanen: Kaiken to- dennäköisyyden mukaan uusi hoitoasema ja hoitokoti helpot- tavat tilannetta kaikissa porilaisissa miestenasuntolois- sa. Erikoisesti on tervetullut hoitoaema, jonne voi ohjata al- koholin vaikutuksen alaisena asuntolaan pyrkivät saamaan katkaisuhoidon. Tietysti myös hoitokoti on erinomainen lisä tällaisissa vaikeuksissa kamp- pailevien miesten saattamiseksi uuden elämän alkuun.

Kirsti Koskinen

Porin seurakuntien PERHEASIAIN NEUVOTTELUKESKUS

Yrjönk. 8, III krs (Rojohoppe)

Keskusteluapua

— perheongelmiin

— avioelämän ristiriitoihin

— ym. vaikeuksiin sekä yksityisille että perheellisille.

Neuvotelukeskusta sitoo vaitiolovelvollisuus.

Palvelu keskuksessa on maksuton.

Neuvotteluajat sopimuksen mukaan.

Ajantilaus mieluummin klo 11—14 (ei lauant.) Puh. 17 035, 12 702.

Kirsti Koskinen, Teuvo Collander ja Kari Kyllönen hoitokodin takkahuoneessa.

Kansankirkkomme tulevaisuuden näkymiä

Kansankirkkomme on elänyt tämän vuosisadan myrskyissä se asiassa onnellista aikaa. Sen suurin piirtein saanut työsuhteella rauhassa. Sen ulkonäkö on ollut kutakuinkin vakaana. Kun viime aikoina on kansankirkkoamme vastaan kohdistettu hyökkäyksiä ja joita vaadittu sen nykyisen oikeusellisen aseman murskaamista, ovat monet kansankirkkomme uskollisista jäsenistä tunteneet arvottomuuden tunnetta. Miten käy kirkkomme, jos suurin osin esitetyt vaateet ja uhkaukset toteutuvat?

Ensiksi haluaisin sanoa, että kansankirkkomme on niin lämpimällä kansamme sydäntä, ettei sen kaatuminen nykyisessä muodossa liene tämän vuosisadan asia. Jos Jumalan tahto on, että kirkkomme lampunjalkeistaan pois paikaltaan, emme voi mitään. Siinä suhteessa pitävät paikkansa Johanneksen ilmestyskirjan profetian sanat Efeson seurakunnalle: "Mutta tämä on minulla sinua vastaan: sinä et enää rakasta minua niin kuin kerran rakastit. Jos et muovu - - - otan lampunjalkeisi pois paikaltaan."

Lampunjalke on Kristuksen sana, Kristus. Hänen rakkaudessa ja armonsa tulee tulla suureksi, ihmisen synteineen, sekkyksineen pieneksi.

Seurakunta palvelee

Kristuksen palvelijana seurakunta palvelee. Se ei vain suulaan lausuille Kristuksen antamia opetuksia, vaan käytännössä omalla kohdallaan toteuttaa Kristuksen rakkauden. Seurakunta on Kristuksen käsi, jalla, vähäisin palvelijain.

Seurakunta tekee jo nykyään paljon. Se palvelee nuoria lapset ja koteja päiväkerhotyötä tehdessään. Mutta tajutaanko, että sillä on tänä päivänä ainutlaatuinen tilaisuus tähän palvelustyön muotoon. Se voidaan ottaa siltä poisikin, jolle se täysin oikein leiviskäänsä. Sen ruoksi antakaamme alttiisti tähän

ANSIOMERKKEJÄ PORILAISILLE DIAKONIAITYÖNTEKIJÖILLE. Pitkäaikaisesta toiminnasta diakonian kentällä, on kirkon Diakonia-toimikunta myöntänyt ansiomerkkin porilaisille diakonissa Vilma Heinilälle, diakonissa Aili Mäkelälle, ja diakoni Yrjö Valfriid Aholalle. Merkit jakoi rovasti Matti A. Mustonen.

hän työhön varoja ja kehittää käämme sitä edelleen sekä määrällisesti että laadullisesti. Alkäämme pelätkö uhrauksia.

Seurakuntien työkenttä entistäkin laajemmaksi

Käsitykseni mukaan voitaisiin ajatella päiväkerho- ja pyhäkoulutyön yhdistämistä. Olkoon päämäärämme: kaikki lapset seurakuntien päiväkerhoihin!

Tähän liittyy läheisesti varhaisnuoris- ja nuorisotyön laajentaminen sekä rippikoulu. On ilahduttavaa nähdä, että alkuaan settlementti-liikkeen aloittaman varhaisnuorisotyön on kansankirkkomme omaksunut omaksi erikoistymuodokseen. Sen jälkeenhän ovat monet poliittiset ryhmittymät tehneet samoin.

Varhaisnuorisotyö ja nuorisotyö kärsii tällä hetkellä kokokirkkossamme suunnitelmattomuudesta ja johdon puutteesta. Se tuntuu myös paikalliseurakuntien nuorisotyössä. Rippikoulun eli nuorison valmistami-

sen käymään Herran pyhällä ehtoollisella yhdistäminen läheisesti nuorisotyöhön vaatii tänä päivänä erikoista huomiota ja uhrimieltä. Voi olla mahdollista, että iltakellot lyövät kansankirkkoillemme tässä suhteessa, jollei se herää.

Avioliitosta, kodeista ja kristillissiveellistä arvoista taistellaan tänä päivänä voimakkaasti. Kansankirkkomme on vaativamattomasti ja hiljaisesti tehnyt arvokasta työtä tässä suhteessa. Mutta on syytä tehdä kysymys: Eikö ole ryhdyttävä todelliseen, julkiseen taisteluun huumaineiden pauloihin joutu-

Tähän liittyy tietenkin läheis-

sesti perheneuvonta, jonka Tähän voidaan lisätä pyhä-aloittamista Porissa on tervehdittävä suuresti iloiten. Kun sen unohtaminen. Jumalan Herramme Jeesus Kristus kulki lain kolmatta käskyä: "Muista täällä maan päällä, kävi hän puhittua lepopäivä" rikotaan paljon kodeissa ja siunasi ne. Häikäilemättä kaikissa piireis-Tänäkin päivänä hän tahtoo sä. Kaikkein vähimmin muistetehtä sen seurakuntansa kaut-

Vanhukset, hopeapäät, odot-

On suuria sosiaalisia kysymyksiä, joita on pidettävät valtakunnallisina, mutta jotka vaativat seurakuntien tarkkaa huomiota osakseen. Sellaisia ovat monet diakoniaa koskevat asiat, niiden joukossa huumausaine- ja raittiuskysymys. Minkä tähden seurakunnallinen diakoniatyö polkee paikkallaan vuodesta vuoteen saamatta tarvittavaa lisätyövoimaa, tarvittavia varoja, tarvittavaa henkistä tukea? Ryövärien raastamat haavoittuneet ja kuolevat makaavat keskel-

Kansankirkkomme tehtävät ovat todella laajat, mittaamattomat. Niitä voidaan verrata alkukirkon taisteluun keskellä pakanallista maailmaa. Ei meidän tänäkään päivänä pidä vaihtaa toivottomuuteen, laskea aseitamme. Mutta me tarvitsemme työn järjestämistä, käyttäkäseni nykyhetken sannon, rationalisaatiota. Se on kuitenkin kysymys, joka vaatii oman pohdiskelunsa. Sen voimme tänään vielä todeta, että ei ole syytä katsoa sokeasti menneisyyteen, sen työtapoihin ja nähdä romanttisesti niissä jotain ikuisesti pysyvää, vaan on löydettävä uusia teitä, joilla Kristuksen tuoma elämänsä rikkaus pääse siunaamaan seurakuntaa. Matti A. Mustonen

MERIMIESLÄHETYKSEN KESÄJUHLAT Porissa 3. — 4. 6. 1972

Pori on vanha satamakauström varsinkin oli rohkea Porista on lähtenyt merimiespapeiksi laivanvarustajan poika Lars Kjälström Lontoon 1880-luvulla, pastori M. J. Airila niin ikään Lontooseen ensimmäisen maailmansodan aikana ja reposaarelainen Heikki Merimaa Antwerpeniin vuosina 1948—1958. Porilaisia merenkulkijoita on nyt 285 henkilöä.

Elämän leipää on koetettu täältäkin lähettää vetten yli kuten Raamatussa luumme.

Elämän leipää on koetettu täältäkin lähettää vetten yli kuten Raamatussa luumme.

On hyvä tietää — että seuralla on 9 merimieskirkkoa ulkomailla nimitään Antwerpen, Buenos Aires, Gdynia, Hampuri, Hull, Lontoo, Los Angeles, Rotterdam ja Rouen — että kotimaan rannikoilla on seuraavat 10 satamälähetyksen asemaa: Hamina, Kaskinen, Ketusa, Kotka, Mäntyluoto, Pietarsaari, Turku, Vaasa, Valko ja Ykspihlaja — että seuralla on 42 palkattua työntekijää — että seuran hyväksi toimii 350 työpäivää — että seuran tuloista 47,4 %

koostuu työpäivien ja kolehtituloista, 19,1 % seurakuntien, 16,9 % ulkomaan asemien ja 7,6 % valtion avustuksista — että 60,6 % menoista käytetään merimieskirkkojen ja aseminen ylläpitoon, 17 % tiedotus- ja julkaisutoimintaan sekä 9,4 % toimistokuluihin — että seuran vuotuinen menoarvio on 1 milj. 300 tuhatta markkaa — että noin 20 tuhatta merenkulkijaa kuljetetaan vuosittain pienoisbussilla ulkomaiden satamista merimieskirkkoille.

P. O. Ekko

On hyvä tietää

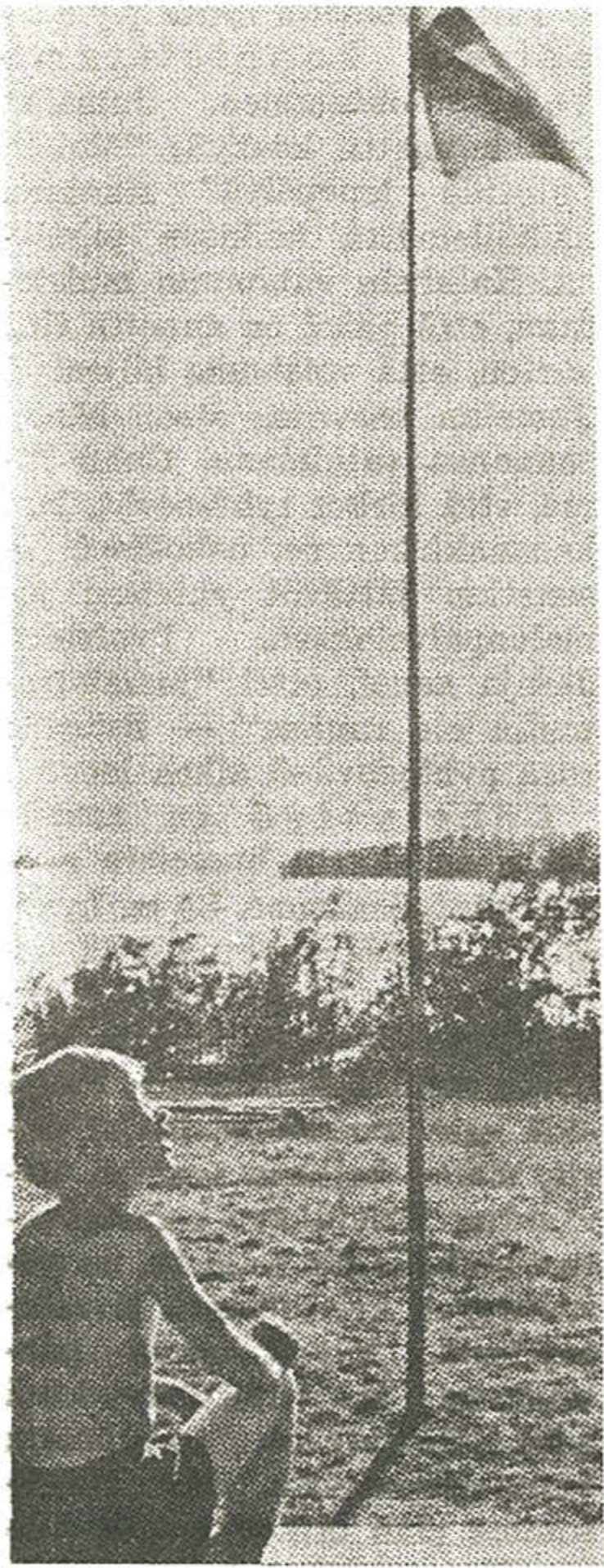
Merimieslähetyksen kesäjuhl

Merimiehiä vapaavuorossa.

Merimieslähetyksen kesäjuhl

Kesän leirejä odotellessa

Järvet ja meren lahdet ovat vapautuneina jäistä. Laine huuhtoo rantahietikkoja. On kohta käsillä kesäleirien aika. Monen monilla rannoilla tänäkin suvena kohooa saake savu ja nuorten raikas laulu. Kaikkialtiaan korkeuksia kohti Luoiansa ja Kuninkaansa kunniaksi.

Näin kesän kynnyksellä monet vanhemmat, varsinkin kaupunkilaisäidit ja -isät, pohtivat, kuinka saisivat nuorillensa kesävirikistystä koulun jälkeen. Siksi leiri-elämä tahtois olla tässä avuksi. Eräskin äiti huokaili: "Mitenkä ja mihin minä saisin tuon meidän Karin kesäksi, että hän vähän otuisi olemaan poissa kotoa ja pirstyisi ja miehityisi." Niin kuin tälle Karin äidille, niin Sinullekin, isä tai äiti, tahtoisimme sanoa: Lähettäkää toki poikanne tai tyttärensä leirille edes pieneksi aikaa. Siellä he keskinäisissä kilpailuissa ja leikeissä sekä muussa leiri-elämän reippaassa ja raikkaassa touhussa tottuvat luontoon ja hiovat toinen toistensa luonnetta voidaksensa paremmir tulla yhteiskunnassa toimeen. Leirin johto tahtoo tehdä osaltansa parhaansa, että heille virkistävän toimintakilvan, levon ja urheilun, uinnin, pallopelien, saariretkien ym. muodossa, raamattutuntien, aamu- ja iltahartauksien, luentojen, tietokilpailujen, nuotioseurojen sekä iltanuotioiden ym. ohjelman sopivasti vaihdellessa tarjotaan sitä evästä, jota elämän matkalla tarvitaan.

T.L.

NUOTIOPOJAT

Viime talven leiri pidettiin Lytylän Ilmolassa pääsiäislomalla. Mukana oli 17 partiolaista. Pojat olivat majoitettuna sisätiloihin, koska edellisenä vuonna pidetty talvileiri Noormarkussa osottautui liian kosteaksi ja kylmäksi. Tälläisillä leireillä opitaan todellista partiolaista ja "arkajalkaisuus" häviää.

Paraikaa suunnitellaan lippukunnan kesäleiriä. Sen ajankohdaksi on sovittu 4.—10. 8. Leiri tullaan ehkä pitämään Noormarkun Rudanmaassa Haukijärven rannalla, minne aletaan pystyttää talvella siirrettyjä partiokämpän hirsii. Kevään kuluessa tullaan otamaan yhteyttä tyttölippukuntiin ehdottamalla heille tätä yhteistä leiriä. Nyt tällainen yhteistyö onkin ajankohtaista, koska perinteisenä partiolaisten suurena päivänä, Yrjön päivänä perustettiin yhteinen katto-organisaatio Suomen partiolaisten eli Finlands Scouter. Toivottavasti tämä saa uutta tuulta, joka puhalttaa partiokipinän uuteen eloon. Lisäksi viime kesän partiotyttöjen ja -poikien yhteisen piirin leiri "Kalakauhanen" antoi positiivisia kokemuksia. Leirille haluavien poikien tulee ilmoittautua 25. 7. mennessä seurakuntien nuorisotoimistoon. Puh. 12 702 annetaan leiristä myös lisätietoja.

Tämän talven partiokatselmus pidetään (on jo pidetty Kirkkosanomien ilmestyttyä) Raumalla. Silloin taas kokoamme partiojoukot vanhan lipun ja uudistuvan partioaatteen taakse, jossa aina tulee säilymään "se jokin", ja mieliala "aina valmiina".

Pertti Laakkonen

PORIN NAISTEN JA TYTTÖJEN KRISTILLINEN YHDISTYS

KESÄLEIRIT

Ilmoittautumiset kevään tilaisuuksissa tai kesä—heinäkuussa maanantaisin klo 18—19. 4 mk, josta ilmoittautuessa 1 mk. NTKY:hyn Esivallankatu 6:een puh. 12 418 tai myös Annikki Mäkelälle os. Kalevanpuisto 5 (kirjapulla, ellei olla kotona).

16.—18. 6. Luonnontuntemusleiri tytöille ja pojille Kivillä. Leirimaksu 2 mk.

23.—25. 6. Juhannusleiri isoille tytöille ja aikuisille Kivillä. Leirimaksu 3 mk.

28.—30. 6. Tyttöleiri alle 10-vuotiaille Kivillä. Leirimaksu 3 mk, josta ilmoittautuessa 1 mk. Maksuun sisältyy matkat.

30. 6.—2. 7. Aikuisten lomaleiri Kivillä. Leirimaksu 3 mk.

12. 7. Pyhäkoululaisten autoretki Antinkartanon leirikeskukseen Kuivalahdelle. Ilm. 3. 7. mennessä NTKY:lle.

19.—24. 7. Telttaleiri yli 10-vuotiaille tytöille Säkylän Luvalahdessa. Leirimaksu 12 mk, josta ilmoittautuessa 2 mk. Maksuun sisältyy matkat.

4.—6. 8. Kuntaleiri tytöille ja nuorille Kullaalla Joutsijärven rannalla sisämajoituksessa. Leirimaksu 4 mk, josta ilmoittautuessa 1 mk. Maksuun sisältyy matkat.

8.—10. 9. Tyttöjen ja nuorten leiri Ahlaisten Osalassa. Leirimaksu 12 mk, josta ilmoittautuessa 1 mk. Maksuun sisältyy matkat.

— Leirimatkat kuljetaan autolla, Kiville myös vaihtoehtoisesti pyörällä. Automaksun ryhmäleirillä suoritetaan leiriläisten paitsi milloin leirin kohdalla eri maininta matkasta.

— Matkalla on joku leirinohjaaja.

— Autolla lähdöt tapahtuvat Maantiekatu varrelta kaupungin puutarhan pysäkillä, jos on tarpeen, myös linja-autoasemalta.

— Ilmoittautuneille toimitetaan lähemmät tiedot.

— Leirille tulon peruuttamista toivotaan ilmoitusta.

Kesän pyörä- ym. retkistä ilmoitetaan NTKY:n ilmoitustaululla Esivallankatu 6:ssa.

Lentopalloa pelataan maanantaisin klo 19.00 Urheilukeskuksessa I lentopallokentällä kioskien heisyydessä, alkaen 8. 5.

Nuorten keskusteluillat maanantaisin 12. 6., 26. 6., 17. 7., 21. 8. klo 20.15 perheissä. Lähemmät tiedot NTKY:n ilmoitustaululla.

Joukolla mukaan kesän toimintaan!

Kristitty sosialisti

Kirja-arvostelu

Upsalalaisen teologin, Bo Nylundin, kirja "Kristitty sosialisti" on tarkoitettu kurssikirjaksi opintoerhoille. Sen tavoitteena on lisätä tietoutta kristinuskon ja demokraattisen sosialismin yhteenkuuluvuudesta ja herättää aatteellista keskustelua asiasta. Keskustelun virikkeiksi on tekstiin sijoitettu kysymyksiä. Myös kunkin kirjeen (kirja on jaettu kolmeen opintokirjeeseen) lopussa on kysymyksiä, joiden avulla on tarkoitus kontrolloida, onko luettu ymmärretty.

Pääpaino sisällössä on sanalla sosialisti. Kirjan ansiona voidaan pitää sen selkeää esitystä sosialismista; kirjoittaja liikkuu siinä omalla alueellaan. Toisinaan tuntuu jopa propagandistinen julistus saavan vallan, kun käytetään kapitalistisesta järjestelmästä ilmaisuja "paha järjestelmä", "järjestelmä, joka ummistaa silmänsä pahalta ja on itse pahan alku ja juuri", ja kun sen kannattajat "syyllistyvät taantumuskellisuuteen" tai eivät ole päässeet "ohi alkeellisimmasta konservatismiin asteesta ja jotka muutosten pelosta pakenevat fasistisiin ajatuksiin". Tällainen sanankäyttö todella osoittaa kirjoittajan vakaumuksellisuuden sosialistina. Asiat nähdään melko musta-valkoisesti: kapitalismi pahana ja sosialismi hyvänä. Kriittikki sosialismin päin puuttuu lähes täysin, vain joitakin Stalinin ajan ongelmia väläytellen.

Mitä tulee otsikon alkuosaan, kristitty-sanaan, jää sen omapeäinen sisältö Nylundin kirjassa sosialismin varjoon. Nylund tutkii Raamatun korostus ihmisen syyllisyydestä Jumalan edessä jää takaa-alalle ja esille tuodaan ihmisen syyllisyys ihmisten edessä. Tällöin on selvää, että myös Kristuksen

sovituskuolema menettää keskeisen asemansa ja tilalle tulee Kristuksen ihmeellinen elämä, jota tulee seurata. Parannus onkin Nylundin kirjassa käymistä yhteiskunnan rakenteitten kimppuun, ja missä näin tapahtuu, siellä Jumalan valtakunta sitten toteutuukin. Ihmiskeskeisen teologian seurauksena Kristus ja hänen työnsä on kalvennut mitään sanomattomaksi itsestään selvyudeksi. Nykyaikaiselle ihmiselle vaikeasti käsitettävä Jumalan Poika neitseestäsyntymisineen on vaihtunut Ihmisen Pojaksi, joka elämälläan innoittaa seuraajiaan. Oireellista on, että kun Nylund puhuu Kristuksesta, on hänen kielenkäyttönsä paikka paikoin merkillisen hämärää. Esim. Kristuksessa kristitty näkee "sen vallankumouksellisen rajan ylittäjän, joka toteutti itseään niiden puolesta, joilta oli ryöstetty ihmisarvo", tai kun hän pääsiäisestä ja helluntaista sanoo: "Tälläin Jeesus kokee uudelleen valtion lankumouksellisia elämyksiä". Näitä lukiessa tuntuu melkein kuin entisten morsiusmystiikan ja kärsimysmystiikan lisäksi olisi nousemassa uusi vallankumousmystiikka.

Kirjassa on paljon ajattelemisen aihetta jokaiselle kristitylle yhteiskunnallisen vanhurskauden toteuttamisesta. Kuitenkin, kun Ruotsissa, sosialistien pitkäaikaan hallitsemassa hyvinvointivaltiossa, ilmestyy tämän kaltainen kirja, jossa tuijotetaan lähes yksinomaan yhteiskuntajärjestelmän epäkohdista, samalla kun maa hankkii kyseenalaista kuuluisuutta jumalatuomun kehtona, joutuu kyselemään, onko syynä epäusko Jumalan sanan voimaan ja Kristuksen ristinsanomien häpeäminen. On hyvä muistaa, että Jeesus lähetti omansa ensisijaisesti tekemään opetuslapsia, ja siinä työssä vain Jumalan sana lakina ja evankeliumina julistettuna voi tuottaa ihmiselle pelastuksen.

Markku Sumiala

Jeesusta sinä etsit

— Teinilähetyksen koululais- ja nuorisopäivät Myllykummussa 1.—4. 4.

Lauantaina, pääsiäisaattona, meitä oli kuusitoista nuorta koolla Mikonk. 8:n edessä. Sulouduimme kolmeen pikkuuutoon ja suuntasimme kulkumme kohti Myllykummun leirikeskusta. Kun joku leikillään valitti matkan kalleutta, löytyi siihen heti luonnollinen selitys: oihan tultu melkein kuin takasilla vain. Neljä isoa tyttöä pienen auton takapenkillä — takasikyydin mukavuus tosiaankin!

Lauantai-iltapäivä kului kotiutumiseen ja edelliseltä leiriltä unohtuneiden tavaroiden etsimiseen. Saunottuamme saimme kutsun, johon ilomielin vastasimme myöntävästi: vierailimme Formosalla lähetystyössä olleiden Kaija ja Lassi Stenmanin kodissa. Kuuntelimme Teinilähetyksen nimikkolähettien Seppo ja Ulla Väisäsen äänikirjeen Etiopiasta ja saimme nähdä diakuvia Etiopian työkeskuksesta. Kaija Stenman näytti myös omia diakuviaan Kaukoidästä ja kertoi työstään siellä.

Leiriohjelmassa luki "hiljaisuus klo 22.30", mutta todellisuus oli hieman toinen. Sekä lauantai- että sunnuntai-ilta ehti kulumaan seuraavan vuorokauden puolelle, ennen kuin joukko kokonaisuudessaan hiljeni.

Aamulla meidät herätettiin laululla "Joka aamu on armous". Taisimme kaikki olla silloin jo hereillä, mutta ei kukaan varmaan pahastunut kuullessaan laulun sanat "kii-tos Herran, Hän auttaa tiellä, täällä kanssamme nyt ja aina on".

Raamattutuntien aiheena oli "Miksi uskomme Raamattuun". Ensimmäisellä raamattutunnilla tutkimme Messias-ennusteiden täyttymistä Kristuksessa ja toisella Israelin kansan vaiheilta Raamatun ennustusten valossa.

Keskustelujen aiheina olivat Neljäs käsky tänään, Masen-

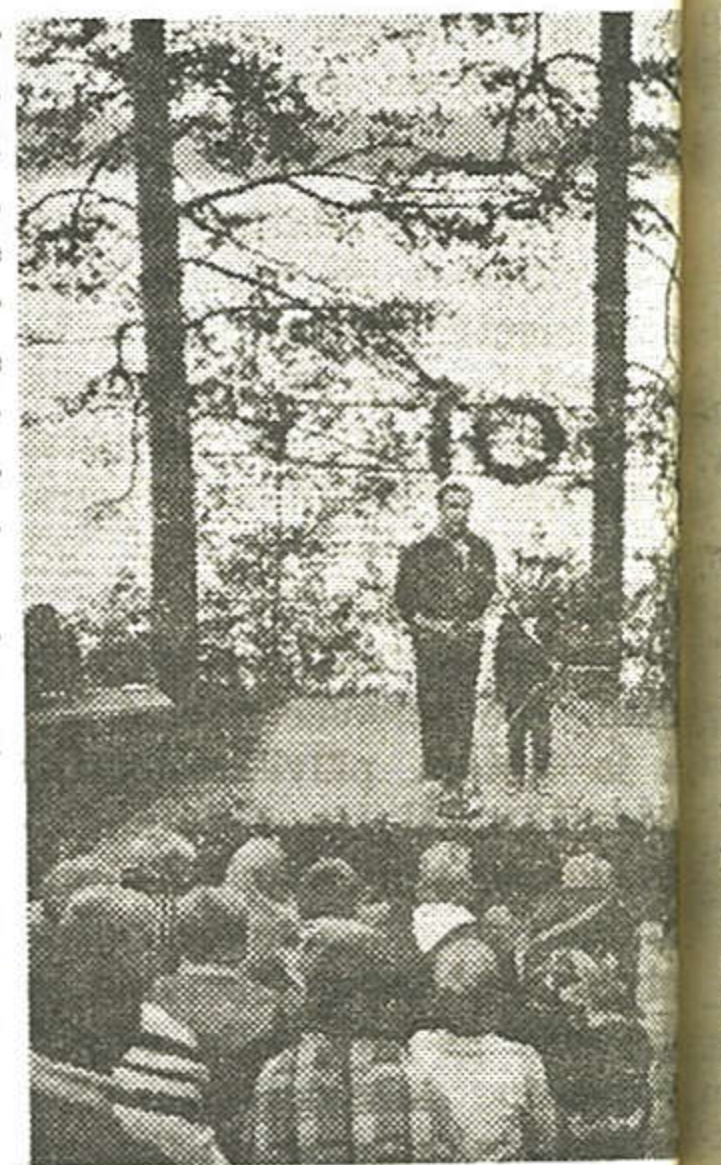
Pihlavan ja Reposaaren seurakuntien pojille järjestetään jälleen kesä-, heinä- ja elokuun aikana suuri toimintakilpailu, jossa kilpaillaan sarjoissa alle 9-v., 11-v., 13-v. ja 15-v. Paremmuuden eri sarjoissa ratkaisee ensisijaisesti osanotto eri kilpailuihin, osanotto kurssi-, leiri- ja retkeilytoimintaan sekä sijoittuminen järjestettävissä kilpailuissa. Kurssi-, leiri- ja retkeilytoiminnan ohella tultaneen järjestämään mm. kaksi-iltaiset yleisurheilukilpailut Reposaaren, Levon, Kaanaan, Pihlavan ja Kyläsaaren urheilukentillä. Osanotosta kilpailuun saa 5 pistettä. Jokaisessa sarjassa järjestetään tällöin myöskin 3-ottelu (60 m, pituus ja kuula), jossa voittaja saa kolme pistettä, seuraava 2 ja sitä seuraava 1 lisäpisteen.

Osanotto jollekin tässä lehdessä poikien kesätapahtumakalenterin yhteydessä mainittu leirille tai retkelle tuottaa 5 pistettä. Sijoittuminen sarjoittain järjestettävissä leiriolympialaisissa tuottaa vastaavasti samalla tavalla pisteitä kuin yleisurheilun kolmiottelu. Seurakunnan poikaosastojen välisissä pesä-, lento- tai jalkapallootteluissa jokainen jossain joukkueessa mukana ollut pelaaja saa 2 pistettä ja lisäksi voittaneen joukkueen jokainen ta mahdollisesti järjestettävissä pelaaja 2 lisäpistettä. Osanotointikursseihin saa 5 pistettä. Syyskesällä kyläsaaren ja Reposaaren urheilukentillä järjestettävien "Joka Pojan olympialaisiin" osallistuminen tuottaa 5 pistettä ja tämän lisäksi jokaisen sarjan voittaja saa 5 pistettä, seuraavat 4, 3, 2 ja 1 pistettä.

Mahdollisista rikkomuksista huonosta käyttäytymisestä voi kilpailujen järjestäjien vähentää pisteitä oman harkintansa mukaan. Jokaisen sarjan päätyttyä arvokkaan palkinnon ja kaikki vähintään 18 pistettä saaneet pääsevät mukaan arvontaan. Kilpailu-aika päättyy 15. 9. -72.

Ulkoiu ja yhteislauluhetket takasivat sen, ettei aika ehtinyt käymään pitkäksi. Ja jos kellä vielä oli ylimääräistä energiaa, tarjosivat tiskaus ja perunatatterit oivallisen mahdollisuuden toteuttaa itseään.

Ruumiimme ravinnosta oli

Simo Siirtonen saamassa palkintopartaharjulla.

possaaren urheilukentillä järjestettävien "Joka Pojan olympialaisiin" osallistuminen tuottaa 5 pistettä ja tämän lisäksi jokaisen sarjan voittaja saa 5 pistettä, seuraavat 4, 3, 2 ja 1 pistettä.

Mahdollisista rikkomuksista huonosta käyttäytymisestä voi kilpailujen järjestäjien vähentää pisteitä oman harkintansa mukaan. Jokaisen sarjan päätyttyä arvokkaan palkinnon ja kaikki vähintään 18 pistettä saaneet pääsevät mukaan arvontaan. Kilpailu-aika päättyy 15. 9. -72.

huolehtimassa kaksi helsinkiläistä opiskelijaa "Raksu" Eeva. He opettivat meille kahdeksan laululeikkiä, joista toisen sanottiin "Etsikää, niin te löydätte" sanottiin jälleen kerran tälläkin leirillä kokea todeksi.

Lähtötunnelmissa kyseltiin mukanaolleiden ajatuksia leiristä:

— Ikävää, että tää leiri on näin lyhyt. Heti, kun vähän opittiin tuntemaan toisia, huomasi, että nyt se loppui.

— Oli oikein hyvä leiri. Lisäksi vain samanlaisia paljon ja pian -anitta

Kesäpuuhaa kaupunkiin jääville nuorille

Kesä ei ole seurakunnallisilta vakituisesti, sillä vanhukselle on tapahtumilta yhtä vilkas kuin tal- suuri pettymys, jos hän joutuu vi, ja tästä johtuen useat nuoret odottamaan sinua turhaan. Van- unohtavat kesän ajaksi kokonaan huksien osoitteita saat varmasti kristillisen sanoman ja lähimmäi- seurakuntasi diakonissoilta. set. Kuitenkin kaupungissa on Kesällä on myös useita leirejä paljon vanhuksia ja muita apua ja kursseja, joille voit mennä. Esi- tarvitsevia henkilöitä, joita voi merkiksi hiippakuntaparlamentin antaa. Esimerkiksi vanhukset "koulusta irtaantumispäivät" ke- tarvitsevat apua siivouksessa, säkuun ensimmäisenä viikonlop- kauppa-asioissa ym., mutta he puna. Kurkseista ja leireistä saat ovat varmasti myös kiitollisia, jos tetoja vaikkapa nuorisotoimistos- heidän kanssaan käy vaikkapa ta. vain juttelemassa kerran pari Teetpä mitä tahansa, älä unohda kuukaudessa. On myös vanhuksia, kristillistä lähimmäisenrakkautta, joille tarvitsee kantaa puut ja vesi sillä: "Sen minkä teette yhdelle sisälle, lämmittää ja auttaa muilla näistä pienimmistä, te teette mi- tavoin. Jos alat käydä jonkun nulle." vanhusten luona, muista käydä

Juha Syväjärvi

Kävimme Lapissa

Oli tori, Oli linja-auto. Oli epä- määräinen joukko räntäsateessa seisoskelevia nuoria. Oli maaliskuu 29. päivän ehtoo.

Huolimatta vähemmän mieltä ylentävästä säästä tai lohdutto- man pitkästä pikatiestä tunnelma oli linja-autossa oli varsin korkealla aina aamutunneille saakka, jolloin saavuimme määränpäähämme Yli-Muonion kansakoululle. Ei jarmat leikkeineen ja kilpailui- tarvittu muuta kuin kunnan ate- ria, ja jo olimme valmiit lähte- mään Olostunturin huipulle kuka suksin, kuka ilman, kaikki yhtä innokkaina. Kiipeilemistä ja alas- tuloa jatkettiin muina päivinä Pallaksen rinteillä.

Olimme lähteneet karkuun ete- le. Tippa linssissä sullouduimme le. Tippa linssissä sullouduimme muistoinemme ja matkatavaroi- nemme autoon. Aika meni muka- vasti leikkiseuroissa, jossa jokai- nen haluava sai käyttää puheen- vuoron, ehdottaa laulun tai jutella mitä mieleen tuli. Väittäisin, että parasta koko matkassa ei ollut ainoastaan se, että pääsi kotiin nukkumaan, vaan että muutama reissumies todisti löytäneensä elämän. Ja se var- masti matkan tarkoitus olikin: tarjota uutta parempaa elämää Jeesuksessa Kristuksessa. Silloin matka ei ollut turha. Hyviä jatkoja toivottavat Tiitta ja kumppanit.

Iltahetki majapaikassa.

Kristittyjen yhteisvastuusta

Rakasta lähimmäistäsi niin elintasoan toisten hyväksi." Luu- kuin itseäsi. Tuskin on olemas- lenpa, että tämä epäily monesti sa kauniimpaa elämänohjetta osoittautuu oikeaksi: moni radi- — tuskin myös vaikeampaa. Me kaali lankeaa vanhemmiten ja ihmiset olemme itserakkaita. paaduttaa omantuntonsa. "Rahan Jokainen olkoon oman onnensa himo on kaiken pahan alku." Liha seppä. Jos jollakin on asiat on heikko, kiusaus kiehtova. Mut- ta eivät kai vanhemmat vain ole huonosti, se on hänen oma vahingoniloisia siitä, että heidän syynsä. "Katso itse eteesi", to- lapsensa joutuvat samoihin synnin kaistiin Juudas Iskariotille. kahleisiin kuin he itse?

Eihän huono-osaisten autami- nen minulle kuulu. Tässä yhteis- kunnassa on paljon, paljon ihmi- siä, joilla on paremmat elämäno- losuhteet kuin minulla; jakakoot he omastaan niille, jotka ovat avun tarpeessa. — Mutta lähim- mäisrakkaus velvoittaa minua niin kauan, kuin maailmassa on yksikin ihminen, jolla elämisen mahdollisuudet ovat pienemmät kuin itselläni. Älkäämme pohtiko, miten monella tässä maailmassa on asiat paremmin kuin minulla, vaan onko ne jollakin mahdoli- sesti huonommin.

Itserakkautta ei esiinny ainoas- taan yksilöjen, vaan myös kanso- jen kesken. "Onhan meillä täällä Suomessakin paljon avun tarpees- sa olevia, hoitakaamme ensin kuntoon oman maamme asiat", sa- notaan. Mutta vaikka emme ole huolehtineet oman maamme vähä- osaisista, sekö oikeuttaisi meidät olemaan huolehtimatta muiden maiden vielä vähemmälle jääneis- tä?

Ihmisiillä — ehkä erityisesti nuorilla — on taipumus omaksua kauniita aatteita ja ihanteita. Tus- kinpa meillä periaatteessa kellään on mitään lähimmäisrakkauden ajatusta vastaan. Mutta kun eri- tyisesti nuoret ovat ruvenneet vaatimaan myös käytännön johto- päättöksiä, heidät on usein leimat- tu epärealistisiksi haihattelijoi- kiksi. "Odottakaapa kun nuo radikaalit vähän varttuvat, niin nähdään, ovatko he itse valmiit laskemaan

Timo Teinonen

Mikä on rippikoulun tulevaisuus

Rippikoulu on seurakunnan van- perille. Rippikoululaisten vanhimpiä työmuotoja. Tuntuu- joukko sisältää eri tahdissa kin siltä, kuin oltaisiin niin tot- kehittyneitä nuoria, joista toi- tuneita siihen, ettei huomata set ovat lähellä aikuista, toi- sen tärkeyttä ja moninaisia set taas vielä lapsia. Tällai- mahdollisuuksia. Joka vuosi yk- sen ryhmän käsittely vaatii si ikäpolvi käy tämän koulunsa. taitoa. Voisi jopa ajatella Rippikoululaisten vastausten rippikoulunopettajan toimen mukaan suurin osa käy sen ta- perustamista. Olisi myös mah- van vuoksi tai usein myös van- dollista muuttaa ikää. Sen nos- hempien tai yleensä yhteiskun- taminen tai laskeminen ei kui- nan painostuksen vuoksi. Tämä tenkaan varmasti olisi lähes- jo osoittaa, että rippikoulun kää kaikkien mielestä hyvä merkitys on unohdettu tai sitä vaihtoehto. Seestymisvaiheessa ei täysin ymmärrettä. Rippikou- lussa käydään sen itsensä vuok- si ei kristillisen sanoman vuok- si. Tämän ei suinkaan tarvitse merkitä sitä, että rippikoulu olisi täysin hylättävä työmuoto. Päävastoin sitä tulisi kiireim- miten lähteä kehittämään. Olisi tiedostettava epäkohdat ja poistettava ne.

Suurin este uudistusten tiellä on työvoimapula. Keski-Porin seurakunnassa tulee yhden pap- pin kohdalle noin 40 oppilaan luokkaa. Opettajan on vaikea saada kontaktia oppilaisiinsa tai heidät ymmärtämään us- konnollisia käsitteitä. Hänen on tyydyttävä koulua muistutta- vaan järkevään tyyliin: opettaja kysyy — oppilas vastaa. Näin toistuvat vääjäämättömästi koulujen uskontotuntien ope- tukset mielenkiinnottomina. Vapaus ja välitön keskustelu syrjäytyvät. Toisaalta myös rippikoululaiset ovat iässä, jol- loin toverien auktoriteetti on voimakas. Ei uskalleta sanoa sitä, että se työmuotona olisi omia mielipiteitä. Sen sijaan pienemmissä ryhmissä tulisivat jokaisen odotukset paremmin huomioiduksi. Varhaispuber- teetti on ikä, jolloin mitä erilai- simmat kriisit ja massahenki- ren. Sana ei tunnu mene-

Työntekijävaihdoksia Porin seurakunnissa

Keski-Porin seurakunta:

- Seurakunnan viralliseksi apulaiseksi tulee 1.6. -72 alkaen vuoden virkavapaana opiskele- massa ollut pastori Lars Aejmela- eus;
- virallisena apulaisena toimi- nut pastori Jaakko Kenttä siirtyy seurakunnan papistonapulaiseksi;
- papistonapulainen, pastori Arto Saarinen siirtyy 1.6. 72 läh- tien Merikarvian viralliseksi apu- laiseksi;
- seurakunnan tyttötyönteki- jäksi tulee 1.6. 72 alkaen nuorison- ohjaaja Pirjo Kantanen.

Porin Teljän seurakunta:

- Seurakunnan kappalainen, rovasti Aatos Laiho on siirtynyt eläkkeelle;
- seurakunnan kappalaiseksi tulee 1.6. 72 alkaen pastori Pekka Kajala Länsi-Porista;
- seurakunnan vt. kappalaisena toiminut pastori Tapio Lampinen siirtyy seurakunnan papistonapu- laiseksi.

Länsi-Porin seurakunta:

- Seurakunnan viralliseksi apulaiseksi tulee 1.6. 72 alkaen pastori Veijo Järvinen Eurajoelta;
- seurakunnan virallisena apu- laisena toiminut pastori Pekka Kajala siirtyy Porin Teljän seu- rakunnan kappalaiseksi.

Pihlavan seurakunta:

- Seurakunnan papistonapulai- nen, pastori Matti Huovinen siir- tyy 1.6. 72 lähtien Merimaskun vt. kirkkoherraksi;
- seurakunnan papistonapulai- seksi tulee 1.8. 72 alkaen Mellilän vt. kirkkoherra, pastori Pekka Harne.

Porin seurakuntien palvelukses- sa ollut lehtori Seija Juvala on siirtynyt Kuusankosken seuraku- nan lehtoriksi.

Seurakuntien tiedotussihteeriksi tulee 1.6. 72 alkaen yo. merkonon- mi Kirsti Kautto Porista.

